

LECTIO II.

Sl. V.

* 6. a.

Hic versus ad viginti quatuor syllabas excurrit, quum et versus eiusdem distichi alter, et reliqui omnes huius metri, quo poëta utitur, quotiescunque impetu lyrico altius exsurgit, viginti duabus syllabis finiantur. Idem mendum, vetus sine dubio, CODD. PARIS. insedit. Igitur nihil muto. Alioquin medela in promptu foret, primo नो expuncto, et pro यदि वा substituto अथ वा, quod idem valet:

न चैतद्विद्मः कतरं गरीयो यद्वा जयेमाथ वा नो जयेयुः ।

Ita evadit versus legibus suis adstrictus.

* 14. b. आगमापायिनो ऽनित्यास्तांस्तितिद्वस्व भारत ।

ED. CALC. omittit aphaeresis notam cum gravi perspicuitatis damno. Etenim littera sonora, unde incipit नित्य, eandem spiritus finalis praecedentis conversionem quum effectura fuisset, non prodit elisionem अ privativi, quo sententia carere nequit. Codices ubique fere negligunt aphaeresis notam; necesse est itaque rite interpretando eam supplere, quod saepius feci. Et in hoc quidem loco clarissimus CAROLUS WILKINS nobiscum sentit, egregie vertens: *which come and go, and are transient and inconstant.*

* 22. a.

Nota in ipsa caesura vocem जीर्णानि disyllabam, ultima vocali in semivocalem suam conversa, ita ut vix sine vocalis sequentis ope pronuntiari possit. Quod duriusculum, quandoquidem, etsi caesura coniunctionem litterarum non tollit, plerumque tamen cura adhibetur, ne vocabula integra, pronuntiationis qua-